

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 400
van **ANN BRUSSEEL**
datum: 19 februari 2015

aan **JO VANDEURZEN**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Partner- en intrafamiliaal geweld - Initiatieven

Inzake partnergeweld is er de laatste jaren meer aandacht besteed aan de daders en aan begeleiding en bijstand die nodig is om recidive te voorkomen.

Men zou daders altijd hulpverlening moeten aanbieden; ze zouden na een tweede incident gedwongen moeten worden om op dat aanbod in te gaan. Begeleiding is immers efficiënter dan geldboetes, die het hele gezin straffen, of dan gevangenisstraffen. Ook al moeten die laatste blijven bestaan als justitiële stok achter de deur.

Een structurele uitbouw van verplichte dadertherapie en een systematische follow-up van plegers van partnergeweld is nodig. Dat kan helpen vermijden dat het tot een fatale ontknoping komt.

1. Welke hulpverlening bestaat al, waar wordt die verstrekt en hoeveel mensen worden begeleid in dit kader of zijn begeleid de afgelopen vijf jaar ?
2. Kan de minister aangeven welke initiatieven hij zal nemen om dadertherapie bij partnergeweld en intrafamiliaal geweld uit te bouwen?
3. Is de minister het ermee eens dat aan de daders steeds hulpverlening moet worden voorgesteld en dat dit aanbod niet kan worden geweigerd indien er sprake is van recidive?

Zo ja, kan hij aangeven hoe hij die hulpverlening samen met de andere betrokken instanties zal uitwerken? Kan hij enige toelichting geven over het tijdpad, de instanties waarmee hij wil samenwerken en de inhoud?

Zo neen, waarom niet? Welke denksporen acht hij dan wel aangewezen?

4. Heeft de minister cijfermateriaal over recidive inzake partnergeweld en intrafamiliaal geweld? Kan hij deze gegevens meedelen?

ANTWOORD

op vraag nr. 400 van 19 februari 2015

van **ANN BRUSSEEL**

1. De hulpverlening aan daders van partnergeweld wordt geboden en gefinancierd via verschillende kanalen. We willen hieromtrent toch het volgende vermelden. Op 12 maart 2012 ging het meldpunt "misbruik, geweld en kindermishandeling" van start. Het integreert de bestaande meldpunten, aanspreekpunten, onthaalwerkingen van de vertrouwenscentra kindermishandeling en de centra algemeen welzijnswerk (slachtofferhulp, ouderenmishandeling, partnergeweld, intrafamiliaal geweld). Het meldpunt is er voor alle burgers, dus ook voor daders/slachtoffers. De centra voor algemeen welzijnswerk bieden psychosociale begeleiding aan slachtoffers en plegers van intrafamiliaal geweld (IFG) en misbruik om de geweldsspiraal te doorbreken zodat geweld stopt en in de toekomst wordt voorkomen. Concreet vertaalt zich dit naar begeleiding van slachtoffers van intrafamiliaal geweld, maar ook naar daders van intrafamiliaal geweld. Deze begeleidingen gebeuren op vrijwillige basis.

De uitbouw van een IFG-werking door de CAW is nogal uiteenlopend en het verschil in aanpak heeft voornamelijk te maken met de manier van samenwerken met politie, justitie en andere vormen van hulpverlening.

Zo kunnen we het voorbeeld geven van CO3 in Antwerpen: dit is een experimenteel samenwerkingsverband (pilotproject) rond intrafamiliaal geweld in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen. CO3 staat voor 'Cliëntcentrale Organisatie' waarbinnen de 3 sectoren zorg/welzijn, politie/justitie en bestuur met elkaar worden verbonden. Er wordt een fysieke omgeving gecreëerd waarbinnen diensten vanuit de verschillende sectoren met elkaar samenwerken rondom de dossiers, zodat cliëntsystemen een integraal hulpaanbod kan worden geboden, waarover adequaat wordt geregistreerd. Gezien de verschillende oorzaken die ten grondslag liggen aan intrafamiliaal geweld, alsook de vele gevolgen die het teweegbrengt, is er dikwijls zowel een hulpverlenings- als een veiligheidsvraag.

In de provincie Limburg bijvoorbeeld werkt het CAW mee aan een provinciaal uitgewerkt project (LINK - Limburgs intrafamiliaal geweld ketenaanpak). Daderhulp zit vervat in een geïntegreerde aanpak van IFG met oog voor het ganse cliëntstelsel, die loopt via onthaalpunten partnergeweld en een ketenaanpak voor de complexe casussen. Naast bestaande onthaalwerkingen (slachtofferhulp, vrouwenopvang,...) vormen de onthaalpunten partnergeweld een uniforme toegangspoort voor politiediensten die geconfronteerd worden met partnergeweld. De medewerkers van de onthaalpunten hebben een bijzondere deskundigheid in het werken met koppels en plegers geconfronteerd met partnergeweld. Voor de meer complexe casussen van IFG wordt gewerkt met een gedetailleerde ketenaanpak in 6 stappen: aanmelding, dossiervorming, weging, casusregie, uitvoering en evaluatie.

Uit de registratiegegevens van de CAW van de voorbije jaren kunnen we volgende cijfers m.b.t. begeleiding in het kader van IFG weergeven, zonder echter het onderscheid tussen dader en slachtoffer te kunnen maken:

jaar	vrouwen	mannen
2009	839	564
2010	949	577
2011	1015	616
2012	985	556
2013	952	543

Via het Globaal Plan worden in de steden Brugge, Dendermonde, Leuven, Oostende en Tongeren projecten gesubsidieerd met een hulpaanbod voor plegers van IFG. Dit is een groeps- en/of individueel aanbod waarin gewerkt wordt aan het omgaan met agressie en/of het trainen van sociale vaardigheden. Deze vijf projecten behandelden in 2014 gezamenlijk 151 plegers van IFG.

Via het Nationaal subsidiekanaal worden drie projecten gesubsidieerd met een hulpaanbod voor plegers van IFG. Het project 'Dader In-Zicht' is een individuele vorming voor plegers van onder meer IFG waarbij de focus wordt gelegd op de problemen die aan de basis liggen. Het project 'Slachtoffer In Beeld' organiseert groepsvormingen voor plegers van IFG en richt zich meer op de gevolgen van het misdrijf. In 2014 hebben 56 plegers aan deze vorming deel genomen. Het centrum voor geestelijke gezondheidszorg in Antwerpen organiseert het project 'Time-out'. Dit is een groepsaanbod van minimaal tien sessies gericht op agressiebeheersing in een (ex-)partnerrelatie dat eventueel aangevuld kan worden met individuele therapie, koppeltherapie of therapie voor kinderen.

2. We wensen de operationalisering van de instrumenten risico-inschatting, casusoverleg en casuscoördinatie te realiseren, en dat geënt op de ervaringen van onder meer de projecten Protocol van Moed en CO3. Deze instrumenten, toegepast op de samenwerking hulpverlening, politie en justitie, kunnen mee bijdragen tot een alert en passend optreden van elke betrokken actor in situaties van ernstige verontrusting. Er wordt ook meegewerkt aan een nationaal meerjarenplan voor de strijd tegen gendergerelateerd geweld. Dit plan zit momenteel in de ontwerpfasen en bevat op dit ogenblik maatregelen inzake begeleiding van daders van intrafamiliaal geweld.
3. Aanmelding van daders van intrafamiliaal geweld bij een CAW of een centrum voor geestelijke gezondheidszorg kan zowel binnen het vrijwillig als gedwongen kader. De gerechtelijke overheid kan, binnen het kader van een alternatieve straf of maatregel, aan daders van intrafamiliaal geweld een voorwaarde opleggen om een specifieke begeleiding of behandeling te volgen. Na tussenkomst van het justitiehuis wordt de betrokkene verwezen naar een gespecialiseerde dienst. De gerechtelijke overheid beslist autonoom, eventueel na uitvoering van een maatschappelijke enquête, over het opleggen van een dergelijke voorwaarde.
Voor de verdere uitwerking van de hulpverlening in samenwerking met andere betrokken instanties verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 2.
4. We beschikken niet over cijfermateriaal over recidive inzake partnergeweld en intrafamiliaal geweld.